

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság *Budapesten, 2010. év december hó 2. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság 4.B.1085/2009/17. számú ítéletét annyiban ***változtatja meg***, hogy a vádlott testi sértés büntette kísérleteként (Btk. 170. § (1) és (5) bekezdés I. fordulat) értékelt cselekményt emberölés büntette kísérleteként (Btk. 166. § (1) bekezdés) minősíti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet ***helybenhagyja***.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a börtönbüntetésbe ***beszámítja***.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült ***7.500 (hétezer-ötszáz) forint*** bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2010. év március hó 10. napján kelt 4.B.1085/2009/17. számú ítéletével a vádlott bűnösségét 2 rb. testi sértés büntettében, melyből 1 rb. kísérlet [Btk. 170.§ (1) és (2) bekezdés, illetve Btk. 170.§ (1) és (5) bekezdés I.fordulata] és 1 rb. zaklatás vétségében [Btk. 176/A.§ (1) és (2) bekezdés a/ pont] állapította meg és ezért őt halmazati büntetésül 3 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte a kényszergyógyítását.

Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a börtönbüntetésbe történő beszámításáról, a bűncselekmény elkövetési eszközének elkobzásáról, a lefoglalt pulóver kiadásáról, kötelezte a vádlottat a felmerült 181.407 Ft bűnügyi költség megfizetésére, és megállapította, hogy 40.000 Ft költséget az állam visel.

Az ítéletet az ügyész és a vádlott tudomásul vette, ellene a védő - három nap gondolkodási idő fenntartása után - a büntetés enyhítése végett fellebbezett.

A védő fellebbezésének írásban benyújtott indokolásában és a perbeszédében is részletesen kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és egyetértett a cselekmények jogi minősítésével is. A túlsúlyban lévő enyhítő körülmények, a vádlott büntetlen előélete, leromlott egészségi állapota miatt a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.162/2008/14. számú átiratában - képviselője a nyilvános ülésen nem vett részt - a bizonyítékok (tanúvallomások, szakértői vélemény és okirati bizonyítékok) helytálló mérlegelése alapján megállapított tényállást megalapozottnak megjelölve, egyetértett a vádlott bűnösségének megállapításával és valamennyi cselekmény jogi minősítésével. A bűnösségi körülmények kiegészítése - további súlyosító körülmény a többszörös halmazat - mellett az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy a cselekmények elkövetését megbánta.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a védői fellebbezés alapján felülbírált a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását (Be. 348.§ (1) bekezdése). Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság teljes körűen folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során a perrendi szabályokat megtartva, megfelelően teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét. Az így beszerzett bizonyítékokat értékelési körébe vonva, egyenként és egymással összevetve gondosan mérlegelte, és e tevékenységéről részletesen számot is adott, indokolási kötelezettségét is megfelelően teljesítette.

A vádlott az eljárás során hol élt a vallomás megtagadásának jogával, hol pedig a cselekmények elkövetését elismerte és a tárgyaláson tett szűkszavú vallomásában a vádiratban írtakat nem vitatta.

A beismerő vallomása összhangban állt a beszerzett bizonyítékokkal, tanúvallomásokkal, szakértői véleményekkel, okirati bizonyítékokkal. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat helyesen értékelte és az indokolási kötelezettségének is a szükséges mértékben eleget tett.

A Fővárosi Bíróság által megállapított tényállás - amelyet a másodfokú eljárásban fellebbezés már nem sérelmezett - mentes volt a Be. 352.§ (1) bekezdésében írt hibáktól minden vonatkozásban megalapozott, és irányadó volt a fellebbezési eljárásban.

A Fővárosi Bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és a súlyos testi sértés büntette [Btk. 170.§ (1) és (2) bekezdése], illetve a zaklatás vétsége [Btk. 176/A.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés a/ pont] vonatkozásában a cselekmények jogi minősítése és a minősítés indokolása is törvényes.

Tévedett azonban a Fővárosi Bíróság az életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének [Btk. 170.§ (1) bekezdés és (5) bekezdés I. fordulata] jogi megítélésében.

A súlyosan ittas vádlott a cselekmény elkövetéséhez egy 11,7 cm pengehosszúságú, élesre köszörült, erős pengéjű vadászkést használt, amely kétséget kizáróan emberélet kioltására alkalmas eszköz. Ezzel az eszközzel a sértettet közepes erővel hátába szúrta - közben azt hangoztatva, hogy most megöli - amely köztudomásúan olyan testtájék, ahol olyan szervek sérülhetnek, amelyek súlyos, halálos eredményhez vezethetnek, és a sértett az adott helyzetben nem is tudott védekezni a támadás ellen. A vádlott cselekményének indítéka a harag volt, ugyanis a vádlott azért indult el otthonról, hogy munkatársát bántalmazza, aki elárulta, hogy ismét italozni ment munka után, de ebben a sértett megakadályozta. A jelen körülmények között a leadott szúrás miatti súlyosabb sérülés elmaradása a véletlenül múlt, azon, hogy a kés a vastagabb izomkötegbe hatolt, és a bordacsonton megakadt. A végrehajtás módja, a felsorolt tárgyi tényezők alapján a vádlott tudatában felmerült a halálos eredmény, amely iránt közömbös volt, ezért másodfokú bíróság álláspontja szerint a szándéka - eshetőlegesen - a sértett megölésére irányult.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla a vádlott cselekményét a Btk. 166.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntette Btk. 16.§-a szerinti kísérletének minősítette.

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság lényegében helyesen sorolta fel, további enyhítő körülmény az eshetőleges szándék.

A cselekmények tárgyi súlyára a minősítés megváltoztatására, a bűnösségi körülményekre a vádlott személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességre a szabadságvesztés súlyosítása lenne indokolt, azonban az ügyészi fellebbezés hiányában a súlyosítási tilalom folytán erre nincs törvényes lehetőség. Az első fokú bíróság által kiszabott büntetést a másodfokú bíróság a Btk.87.§ (2) bekezdésének b/ pontjában foglalt enyhítő rendelkezés alkalmazásával tekinti kiszabottnak, ugyanakkor a főbüntetés további enyhítése szóba sem jöhet.

Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla ezért a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítélőtábla a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetése óta előzetes fogva tartásban töltött időt a Btk. 99. §. /1/ bekezdésre figyelemmel a kiszabott börtönbüntetésbe beszámította.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségről történő rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2010. évi december hó 2. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

*Dr. Rédei Géza s.k.
előadó bíró*

*Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró*

A Fővárosi Bíróság 4.B.1085/2009/17. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 1.Bf.112/2010/7. számú ítéletében foglalt változtatás mellett jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2010. év december hó 2. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

*Kiadmány hitelül:
tisztviselő*